

Шмало е време, когато хората са си представяли Земята, заобиколена от всички страни от Великия океан, а небето като твърд купол, върху който са закрепени Слънцето, Луната и звездите. Подобни примитивни представи са изместени от системата на александрийския астроном Клавдий Птоломей (I в. сл. Хр). Според него вселената е с кълбовидна форма и в центъра ѝ е неподвижната Земя, около която се въртят Слънцето, Луната и звездите. Но през XVI в. ученият Николай Коперник пише книгата си „За въртенето на небесните сфери“, в която излага ново разбиране за устройството на космоса. Той твърди, че в центъра на нашата планетна система е Слънцето. Земята заедно със съсед-

ните ѝ планети се върти около него. Смяната на деня и нощта Коперник обяснява с въртенето на Земята около собствената ѝ ос. Официалната Католическа църква определя това учение като богохулство и през 1616 г. добавя книгата на Коперник към списъка на забранените книги. Последователите на неговото учение са преследвани и един от тях, италианецът Джордано Бруно, е изгорен на клада от инквизицията на един от шумните площади в Рим. От този момент християнството, а заедно с него и Библията започват да се разглеждат като врагове на науката и знанието. Заблудите на официалната Католическа църква се приписват на Священото Писание. Учените започват да възприемат Библията като източник на заблуди и невежество.

Но дали в Библията се казва нещо по тези въпроси? Преди да потърсим отговора, е необходимо да се съгласим с една проста и очевидна истина – че Библията не е учебник по астрономия. Тя не се занимава с научни проблеми. В центъра ѝ са въпросите от духовния свят. Но по нейните страници няколко пъти се споменава за произхода на Земята и видимата вселена. Посочва се например, че Земята е с кълбовидна форма, говори се за „кръга“ на въртенето и затова, че планетата ни е „окачена на нищо“.

Библията учи, че Божият Син Господ Иисус Христос преди свършека на света ще дойде за втори път на Земята и ще вземе „Своите“ и че това възнасяне, или „грабване“, на вярващите ще стане изведнъж, „в

Земията

В СВЕТЛИНАТА НА НАУКАТА

БИБЛИЯТА НЕ Е УЧЕБНИК ПО АСТРОНОМИЯ И НЕ СЕ ЗАНИМАВА С НАУЧНИ ПРОБЛЕМИ. В ЦЕНТЪРА И СА ВЪПРОСИТЕ ОТ ДУХОВНИЯ СВЯТ, НО ПО НЕЙНИТЕ СТРАНИЦИ НЯКОЛКО ПЪТИ СЕ СПОМЕНАВА ЗА ПРОИЗХОДА НА ЗЕМЯТА И ВИДИМАТА ВСЕЛЕНА.

един миг” (I Кор. 15:52). Христос предрича, че Второто Му пришествие и възнасянето на Църквата ще завари вярващите в различно време на денонощието: „Казвам ви, в онази нощ двама ще бъдат на едно легло; единият ще бъде взет, другият ще бъде оставен. Две жени ще мелят заедно: едната ще бъде взета, а другата ще бъде оставена. Двама ще бъдат на нива; единият ще бъде взет, а другият ще бъде оставен” (Лука 17:34-36). Явно възнасянето на Църквата ще завари едни през нощта, в „леглото”, други вечерта, когато жените обикновено мелят зърното, а трети – през деня, „на полето”. Как е възможно това събитие да стане „в един миг”, и то в различно време от денонощието? С тези думи Господ Исус Христос, Който знае всички тайни на мирозданието, ни открива истина, която става достояние на науката няколко века по-късно, защото само на кълбообразната Земя е възможно в един и същ момент хората да живеят в различно време от денонощието. На всички е извес-

ОНЗИ, КОЙТО РАЗГЛЕЖДА СВЕЩЕНОТО ПИСАНИЕ КАТО ОСТАРЯЛА КНИГА, РАЗСАДНИК НА СУЕВЕРИЯ И ЗАБЛУДИ Е НЕВЕЖА. КРИТИЦИТЕ НА БИБЛИЯТА СА ХОРА, КОЙТО НЕ Я ПОЗНАВАТ И Е ВЪЗМОЖНО НИКОГА ДА НЕ СА Я ДЪРЖАЛИ В РЪЦЕ.

ки термини и закономерности, когато е писал за „кръга на земята”? Възможно е хората по онова време да са знаели, че Земята се върти около Слънцето, но също така е възможно пророкът да е писал под вдъхновението на Светия Дух, без сам да знае какви велики тайни на мирозданието Бог открива чрез него. Във всеки случай едва ли ще сгрешим, ако поставим пр. Исаия, който живее през VIII в. пр. Хр., над мъдреците от древния свят: Питагор (VI в. пр. Хр.) и Аристотел (IV в. пр. Хр.), които споменават кълбовидната форма на Земята, и Аристарх Самоски (III в. пр. Хр.), който предполага, че тя се върти около Слънцето.

Многострадалният Йов (26:7) казва за Бога: „Простира севера вър-

Сигурно ще попитате откъде човек, живял преди 3500 години, може да знае това? Как да възприемаме неговото твърдение - като постижение на тогавашната наука или като Божие откровение? Ние, вярващите, го приемаме като Божие откровение. Библията в това отношение изпреварва науката с 35 века. Невежа е онзи, който разглежда Священото Писание като остаряла книга, разсадник на суеверия и заблуди. Критиците на Библията са хора, които не я познават и е възможно никога да не са я държали в ръце. Те критикуват Священният текст голословно, без да посочват конкретни пасажии, които искат да опровергаят. По-скоро й приписват твърдения, които тя не съдържа.

Защо Библията отделя малко внимание на мирозданието? Защото всичко това е временно. Бог е създал Земята, небето, вселената и всичко, което я изпълва, във връзка с плана за спасението. Този Божии план се изпълнява неотклонно и неизменно и когато настъпи краят, „небето ще премине с бучене”, „стихиите нажежени ще се разпаднат”, „а земята и какво се е вършело по нея ще изчезне” (II Пет. 3:10). Тогава Бог ще създаде ново небе и нова земя, в която ще обитава само правдата. Ние, вярващите, очакваме този момент.

— А. Ф. Ефимов

и БИБЛИЯТА

тно, че когато в Централен Сибир е ден, по Атлантическото крайбрежие в Америка е нощ, на Аляска е вечер, а в противоположния край на планетата е сутрин. Пророк Исаия казва: „И така, на кого ще уподобите Бога? Или какво подобие ще сравните с Него?... Не знаете ли? Не сте ли чули? Не ви ли е било известно отначало? От основаването на Земята не сте ли разбрали? Той е Онзи, Който седи над КРЪГА НА ЗЕМЯТА, пред Когото жителите й са като скакалци” (40:18-22). За какъв „кръг на земята” говори Исаия? „Бог седи над кръга на земята.” Ако изхождаме от учението на Библията, че Бог пребъдва отвъд Земята, отвъд пределите на вселената, става ясно, какъв кръг се има предвид.

Запознат ли е бил пр. Исаия с всички съвременни астрономичес-

ху празния простор; окачва земята на нищо.” Първата половина на стиха говори за някаква неизвестна все още истина, която в бъдещето човечеството ще открие и тя ще бъде още едно доказателство за боговдъхновеността на Писанието. Във втората част на стиха става дума за потвърдени от науката факти. Библията не говори за три кита, за стълбове или за герой като Херкулес, който държи Земята на раменете си. В Священото Писание се казва конкретно: Бог окачва „земята на нищо”. Според богословите и археолозите книгата Йов най-вероятно е написана около 1520 г. пр. Хр. Помислете за този период – за времето, което ни разделя от автора на книгата Йов! Петнадесет века преди раждането на Христос и двадесет века след това. Тридесет и пет века!